
Kim Pedersen, Formand, Brancheforeningen Danske Biografer.
Blog på Filmmagasinet Ekkos hjemmeside.

Med udkig over filmbranchen

20. dec. 2017 | 10:35

Sandheden om dansk film

Foto | Adomeit Film



Forståeligt alle skuespillerne i Annika Bergs Team Hurriscane ser mutte ud. Det går ad helvede til i dansk film.

Internettet er en sump, der truer med at trække dansk film helt ned. Og ja, internettet er kommet for at blive, ikke desto mindre har dansk film helt umulige levevilkår i den nye digitale verden.

Det Danske Filminstitut udgav i sidste uge rapporten "[Analyse af filmbranchens nye forretningsmodeller](#)".

Denne rapport viser med al tydelighed, at dansk film har det ad helvede til. De nye digitale medier kannibalerer nemlig på livet løs indtægterne i dansk film.

Det handler kort sagt om, at de nye digitale tjenester ikke er i stand til at kompensere for indtægtstabt fra de fysiske medier, de foreløbig har slået ihjel: dvd og Blu-ray.

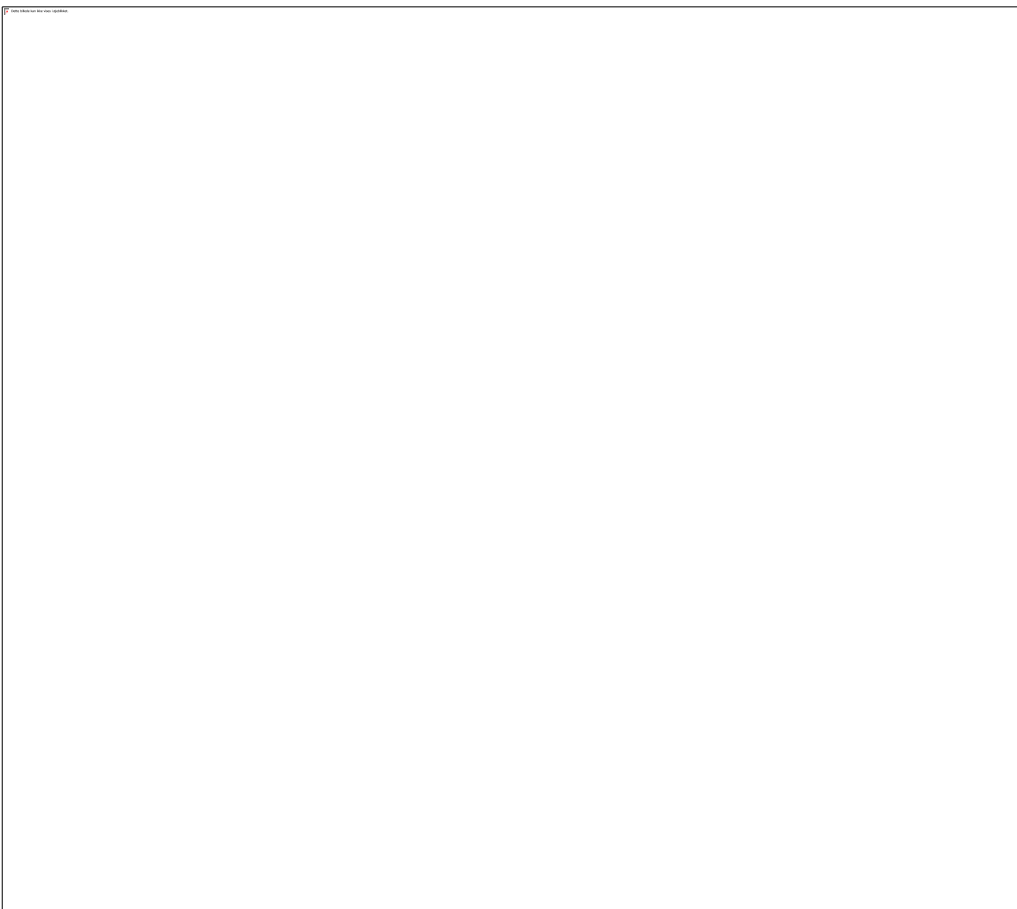
Ifølge Berlingske afslører rapporten også, at for hver ti kroner tabt på de fysiske medier i home entertainment-sektoren, er der kun kommet én digital krone retur.

Manges håb om, at der gennem "nye forretningsmodeller" kunne skabes en bedre økonomi i dansk film via bedre udnyttelse af de digitale tjenester er en illusion. Jo mere de digitale tjenester omfavnes, desto ringere økonomi for dansk film.

Desværre mangler Filminstitutets rapport det forkromede overblik.

Nedenstående skema 1, udarbejdet af det anerkendte engelske analyseinstitut IHS Markit, viser indtægtskilderne på spillefilm i Danmark fra henholdsvis dvd, Blu-ray, de digitale tjenester og biograferne. Perioden er 2005-17, samt en forudsigelse de næste fire år.

Det skal bemærkes, at det er første gang nogensinde dette forkromede overblik bliver præsenteret.



Som det ses, er indtægterne i home entertainment-sektoren blevet kannibaliseret i voldsom grad af de nye digitale tjenester. Indtægterne fra biograferne er de eneste der holder stand. Dæmningen, som forhindrer den danske filmindustri's totale kollaps, er alene biografvinduet.

Betalingsvilligheden på internettet er beklageligvis yderst begrænset, hvorfor det er essentielt, at der ikke røres yderligere ved biografvinduet, som generer langt størstedelen af filmbranchen i Danmark.

Og nej, der er intet håb om at fremtidige stigninger i den danske filmindustri's samlede indtægter kommer fra de digitale tjenester. Stigninger kommer alene fra biograferne.

Biograferne holder hånden under den danske spillefilmindustri, og den hånd skal bære en stadigt større byrde.

Det er ikke i biografsektoren, at disruption foregår, det er alene i home entertainment-sektoren. Folk elsker jo at gå i biografen, mens tv-seerne flygter fra flow-tv til streamingtjenesterne.

For alle, der vil dansk film det godt og forstår vigtigheden af en hjemlig filmproduktion, er det evident, at biograferne får bedst mulige økonomiske udviklingsmuligheder.

Økonomiske udviklingsmuligheder er der ikke i samme grad mulige på internettet, hvilket i princippet er naturligt nok, da spillefilm er produceret med henblik på visning på biografernes store lærred, ikke hjemmets mindre skærm.

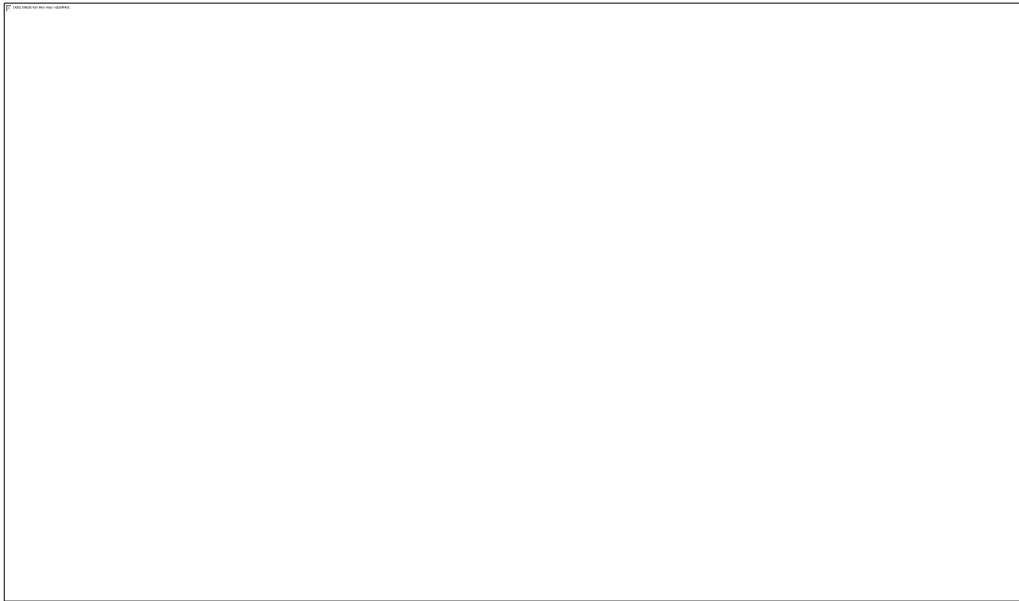
Enhver erfaring viser dog, at jo større indtægter en film får fra biograferne, desto større indtægter følger i home entertainment-sektoren.

Biograferne er driveren i dansk film, ikke de digitale tjenester, og der er intet håb om, at dette faktum nogensinde vil ændre sig.

Mange arbejder hårdnakket på at indblende biograferne i krisen. Det Danske Filminstitut [forklarer](#) blandt andet nedgangen i biografernes samlede tilskuerantal i år, med at publikum har ændret medievaner.

Når nu tilskuerantallet i 2018 atter når op i de højere luftlag, har publikum så atter ændret medievaner i forbindelse med biografbesøg?

Hele ti film har i 2018 potentialet til at nå over de 400.000 tilskuere (mindre kan også gøre det), altså den type film, som Filminstitutet savnede i 2017 og mener er tegn på ændrede medievaner. Se skema 2 nedenstående.



I øvrigt holder instituttets udregninger slet ikke. Star Wars: The Last Jedi vil blive set af over 400.000 tilskuere i år.

Beklageligvis er Filminstituttets udokumenterede postulat blot endnu et eksempel på, hvordan mange i den danske filmbranche vender det blinde øje til den virkelige årsag: At Filminstituttet har støttet og haft hovedfokus på en pokkers masse billige film, som ikke har haft antydningen af publikumsappel. Danske film som er set af under 10.000 tilskuere har jo taget himmelflugt. Se skema 3 nedenstående.

Film er ikke et dagligt nødvendigt forbrugsgode som for eksempel håndsæbe, og forudsætningen for, at publikum stiller sig i kø foran biograferne, er altså, at der vises film, de har lyst til at se. Den slags film er ikke blevet produceret i tilstrækkelig grad i 2017. Det har ikke nødvendigvis noget med ændrede medievaner at gøre.

Politikens Kim Skotte mener sågar at streaming i særligt grad har ramt antallet af biografgængere til kunstfilm, og ikke den mere letfordøjelige biograf-underholdning. Det postulat beror på gætterier og fornemmelser, og må i øvrigt siges at være hentet i spøg og skæmt-afdelingen.

En enkelt film kunne have forandret det samlede biografår fra udmærket til rigtigt godt. Så lidt skal der til, så det er rent gætværk at bruge forklaringen ændrede medievaner. Gætværk og præsentation af fornemmelser som fakta burde en statslig institution og Danmarks kulturbærende avis holde sig for gode til.

Men okay, gætterierne fritager jo instruktører af kunstfilm fra at skulle gribe i egen barm.

Ja, tiden er en anden. De danske borgere foretrækker i dag beviseligt fuldfede filmbøffer og ikke de krummer der alt for ofte bliver tilbudt dem.

Helt overses også konsekvenserne i et fåtals iver for at ændre verden og blandt andet kræve større diversitet. I 1992 blev der udsendt 134 spillefilm i danske biografer. I år bliver der udsendt 280 film, og langt de fleste af det øgede antal film, er kunsthøj. Det er simpelthen flere film end danskerne kan fordøje og så kløjs de i det og "valgmulighedernes paradoks" træder i kraft. Dette fænomen kan man læse nærmere om i en af mine tidligere [blogs](#).

Ruben Östlunds 37,8 millioner kroner dyre The Square er foreløbig blevet set af 52.415 tilskuere i de danske biografer, og indtog i den forløbne weekend fjerdepladsen på top 10, efter publikumstallet var steget hele 12,8 procent i fjerde-ugen. Når en kunsthøj af ordentlig kvalitet viser sig på arenaen, så er publikum der også.

Så hovedårsagerne til at danske kunsthøj klarer sig dårligt, er fordi markeder er overfyldt med selvsamme fra hele verden, og samtidig har de dalende indtægter fra internettet har gjort det endog meget vanskeligt, at finansiere danske film generelt af ordentlig kvalitet.

I en tid med økonomisk krise kan det undre, at så mange arbejder på at grave sumpen endnu dybere, helt uden blik for årsag og virkning.

Skema 3:

Danske spillefilm med under 10.000 tilskuere støttet af Det Danske Filminstitut 2000-2017

